

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเอง ของคน โสดและคนที่สมรสแล้วที่มีอายุ 40-50ปี ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้จำแนกเป็น 2 ตอนดังนี้

1.ค่าสถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง แยกตามเพศและสถานภาพสมรส

2.ค่าสถิติเชิงวิเคราะห์(Analysis Statistic)หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง และทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two way Analysis of Variance)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง แยกตามเพศและสถานภาพสมรส

	สถานภาพโสด (N=60)		สถานภาพแต่งงาน (N=60)		รวม (N=120)	
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.
ชาย (N=60)	85.93	10.05	87.33	7.93	86.63	9.04
หญิง (N=60)	83.33	9.37	83.60	5.54	83.46	7.67
รวม(N=120)	84.63	9.77	85.46	7.07	85.05	8.52

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 86.63 คะแนน ส่วนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 83.46 คะแนน

เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรสพบว่า คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแต่งงานจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 85.46 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 84.63 คะแนน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามเพศและสถานภาพพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของชายสมรสแล้วสูงกว่าชายโสด โดยชายที่สมรสแล้วมีคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 87.33 คะแนน และชายโสดมีค่าเฉลี่ยของคะแนน

การเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 85.93 คะแนน ส่วนเพศหญิงนั้นพบว่าคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงสมรสแล้วสูงกว่าหญิงโสดโดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่สมรสแล้วมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 83.60 คะแนน และ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่เป็นสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 83.33 คะแนน

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
เพศ	601.667	1	601.66	8.50**	.004
สถานภาพ	41.66	1	41.66	.58	.443
เพศ x สถานภาพ	19.26	1	19.26	.27	.602
ความคลาดเคลื่อน	16688.80	236	70.71		
รวม	17351.40	239			

** $p < .01$

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองตามตารางที่ 9 พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและสถานภาพการแต่งงาน ส่วนอิทธิพลเพศมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 1

และอิทธิพลสถานภาพการแต่งงานไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 2 และสมมุติฐานข้อที่ 3